

Η ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΚΕΦΑΛΛΗΝΩΝ

ΗΜΕΡΑΙ ΕΚΔΟΣΕΩΣ
ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΤΑΡΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΟΛΦΕΤΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ
Φ. ΔΕΚΑ ΕΤΗΣΙΩΣ

Ὁ Γράννης κι' ὁ Μαρῆς
μιλοῦνε κι' ἀπορεῖς.

Μ.— Μὲ συμπαθᾶς ἂν ἔλειψα σαραντιπέντε μέρες.
Τι νὰ σοῦ κάμω; Βάσανα, περιπλοκὲς χολέρες,
κυνήγι τῶν συνδρομητῶν ἀπὸ 'να σ' ἄλλο μέρος
αὐτὰ συνέτειναν πολὺ νὰ μὴ βρεθῶ ἐγκαίρως
νὰ σπουδαιολογήσωμεν ἐπὶ τῶν ζητημάτων
ποῦ ἐγεννήθησαν ἐδῶ στὰς ὥρας τῶν καυμάτων.

Γ.— Μὲ συμπαθᾶς ἂν ἔλειψα...
Τι νὰ σὲ συμπαθήσω
ποῦ δὲν μὲ πέρνεις μὴ φορὰ καὶ μὲ νὰ σιργιανίσω
παρὰ μ' ἀφίνεις ἔδεπα νὰ μοῦ περνᾷ ἡ λύπη
διαβάζοντας ἡμίφυλλα τῆς Μέκκας καὶ τοῦ Πίπη.

Ἐσὺ τὴν εὐρηξες καλὰ μ' ἐμὲ τὸν παλαβιάρη
φεύγεις καὶ μοῦ ξεραθυμᾶς τὸ ρούσσικο χαβιάρι
καὶ ἄλλα ἐπιδόρπια ποικίλα καὶ θανμάσια
ποῦ συνηθίζονται πολὺ ἀπάνου στὰ Καυκάσια,
κι' ἐγὼ ἄς κάθωμ' ἔδεπα νὰ βλέπω τὰ χαντάκια
π' ἀνοίξανε στὸν Κούταβο νὰ πνίξουν τὰ βαθράκια.

Ἡ ἀφιλοτιμία σου περνᾷ κάθε σημεῖο
ἐσὺ μὲ τὰ ταξείδια σου ν' ἀδιάζεις τὸ ταμεῖο
καὶ γὰρ ποῦ δίνο πάντοτε στὸ φύλλο σου βοήθεια,
νὰ δυναμόνω τρώγοντας τῆς λίτρας κολοκύθια
Αὐτὸ δὲν εἶναι ἴδιον ἀνθρώπου φιλομούσου
καὶ κοῖμα στὰ κηρύγματα τοῦ σοσιαλισμοῦ σου
ἂν πρόκειται νὰ ζῆς ἐσὺ συνδρομητῶν δαπάνη
καὶ τρώγων ἀναιδέστατα τὸ μερτικό τοῦ Γιάννη.

Μοῦ τάφραες καὶ πέρουσι, μοῦ τάφραες κι' ἐφέτο
τὰ πέρνεις ὅλα μόνος σου κι' ἐμὲ μ' ἀγίνεις νέτο,
κι' ἀφοῦ μὲ κλέφτεις φανερά π' ὁ κόσμος τὸ γνωρίζει,
τι κάθεται ἡ Ἀνόρθωσι καὶ δὲν σ' ἐκκαθαρίζει;
Μὲ βρίζεις πῶς σ' ἀδίκησα, δὲν συλλογιέσαι ὅμως
πῶς θὰ πεθάνω ἄκληρος καὶ θᾶσαι κληρονόμος
εἰς ὅλα τὰ ὑπάρχοντα τοῦ Ζιζανίου φύλλα.
Ἐγὼ γὰρ σένανε μωρὲ γυρίζω σὰ βαβύλα
κι' ἂν φθάνω στὰ ἐνδότερα σημεῖα τοῦ Καυκάσου,
ὅλα μὲν τὰ ποιήματα θὰ μείνουνε δικὰ σου
καὶ κληρονόμο τέτοιονε γυρεύω νὰ σὲ κάμω
ποῦ νὰ γελάς μὲ τὸ Ραζῆ καὶ μὲ τὸν Κορφοβιάνο
καὶ μ' ὅσους ἄλλους γίνονται σπουδαῖοι καὶ μεγάλοι
κληρονομοῦντες θησαυροὺς ποῦ τοὺς ἀφίνουν ἄλλοι.

Τι φλυαρεῖς πῶς σ' ἀδικῶ
καὶ μοῦ γυρεύεις μερτικό
ἀπὸ περιοδεῖες
καὶ κάθε χρόνο μοῦ τῆς λὲς αὐτὲς τῆς ἀηθίας,
ἀφοῦ γνωρίζεις κάλλιστα πῶς θὰ πεθάνω
ἐσένανε θὰ μείνουνε τ' ἀκίνητα ποῦ κάνω.

Γ.— Δὲν σ' ἐρωτῶ πῶς πέρασες μὲ τοὺς ὁμογενεῖδες
γιατ' εἶμαι παραβέβαιος πῶς ὅλους θὰ τοὺς εἶδες
καὶ λόγους τοὺς ἐξέφρασες ἀγάπης καὶ λατρείας
καὶ πάντας ἐχαράτισσες λόγῳ φιλοποτιρίας.

Μ.— Κάνεις καλὰ ποῦ δὲν ῥωτᾶς οὔτε ποῦ ἐπιμένεις
νὰ μάθης λεπτομέρειες ποῦ τῆς καταλαβένεις
καὶ μόνον σὰν ἀμαρτωλὸς νὰ δέσσαι βρὲ Γιάννη
γι' αὐτὰ τὰ λεβεντόπαιδα ποῦ τὸ Νησί μας βγάνει,
νὰν' ἡ ζωὴ τοὺς ζάχαρι καὶ τὰ λεφτὰ τοὺς βρούσι
γιὰ νὰ πληρώνουν εἰς ἡμᾶς
τὰς ἐτησίους συνδρομὰς
ἐπὶ τῆ ἐμφανίσει.

Ὅλους τοὺς εἶδα εὐτυχεῖς, στὸ γέννημα χωσμένους
καὶ μὲ τὸ Βενιζέλαρο κατενθουσιασμένους.
Τῶρ' ἀνασάνανε κι' αὐτοὶ ποῦ πρῶτα βαρεμένοι
μὲ τὴν παληὰ πολιτικὴ τὴ μυριοσχαμένη,
εἶχαν χαμένη σὰν ἐμᾶς καθ' ἐθνικὴ ἐλπίδα
τώρα ἐλπίζουνε κι' αὐτοὶ πολλὰ γιὰ τὴν πατρίδα
κι' ἐξύπνησε τὸ αἶσθημα ποῦ τῶγε κοιμησμένο
αὐτὸ τὸ πῶν καθεστῶς τὸ καταβρωμεσμένο.

Ἐν γένει ὁ ἑλληνισμὸς ποῦ ζῆ στὰ ξένα μέρη,
ἔχει πεποίθησι, ποῦ λὲς, μεγάλη στὸ Λευτέρη.
Κι' ἐγὼ ποῦ μὲ τὴ γνώμη τοὺς πολὺ ἐσυμφωνοῦσα
καὶ τὸν Λευτέρη βέβαια μεγάλως ἐπαινοῦσα,
ἀλλ' ἔκαμα καὶ κύρηγμα μεγάλο στὴ Ρουσία,
ὅπως ὀφείλουμε πολλὰ καὶ στὴ Μονοκρουσία
καὶ μ' ὅσους φίλους ἔλαχε νὰ κάμουμε παρῆα
ἐνθέρμως τὸν ἐσύστησα τὸ μπάριμα τὸν Ἀντρέα.

Ρωτᾶς ἂν πέρασα καλὰ κοντὰ σὲ πατριώτες
ποῦ στὸ φτερό σου σφάζουνε τριανταπέτε κότες
ἐνῶ ἐδῶ ποῦ ζοῦμ' ἐμεῖς μὲ τὴν οἰκονομία
μόνον ἂν ἔμπης σὺ γαμπρός μπαρεῖ νὰ τρῶς καμμία.

Ρωτᾶς ἂν πέρασα καλὰ σ' εὐτυχισμένους τόπους,
ἐκεῖ πῶς γὰρ τὸ δὲν τὸ σφάζουνε τοὺς ἀνθρώπους
κι' ἡ λαβὴ μὲ τὸν σὺνδρομὸν ἀπαιτίας τῆς Ἐκκλ.
σε βλέπει καὶ σοῦ ὀίγνεται γοῖς κανένα σέβας.
Χρόνον πὺν γρὸν, Γιάννη μου, ποῦ πᾶσι τῆς Ποντίας
βρίσκω στὸ κάθε πρῶμα τῆς καλλίτερης οὐσίας
Νομίζω πῶς κληθενοῦνε τὸ μνηστέον τῆς Λούσα
καὶ πὸ χοντρή μοῦ φαίνεται ἡ κάθε τῆς Μαρούσα.

ΠΑΝΟΡΘΩΤΗΣ
ΔΗΜΟΦΙΛ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΕΦΕΛΙΘΟΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟΝ ΑΗΘΟΥΡΩΝ

Τι θεϊκά κι' εὐχάριστα περνοῦν ἐκεῖν' οἱ Ρῶσοι !
Φαί και διασκέδασι, πρὸ καὶ παπρόσι,
γυναῖκες ποῦ πορεύονται μετ' τοῦ Χριστοῦ τὸ νόμο
καὶ τὸν πλησίον ἀγαποῦν ἀβέροτα μέσ' τὸ δρόμο.

Ἐκεῖ 'ναι τόπος νὰ χαρῆς καὶ νηάτα καὶ γεράματα
ποῦ ἡ ζωὴ ποικίλεται μετ' δυὸ χιλιάδες πράματα
κι' ὄχι βρὲ Γιάννη σὰν ἐδῶ ποῦ τέρψις ἐν τῷ βίῳ
ὁ Κοσμετάτος ἔμεινε κι' ὁ Βινιεράτος δύο.

Ἐκεῖ 'ναι τόπος νὰ χαρῆς
ὅσο ἀντέχεις καὶ μπορεῖς,
ὁποῦν' οἱ ἄνδρες ξόανα μπροστὰ στὸ σαμοβάρι
καὶ ἡ γυναῖκες ἄλογα μετ' δίχως σαλιβάρι

Δὲν βλέπεις τ' ἄπλερα κοριὰ ποῦ βλέπεις στὴν Ἑλλάδα;
ἐκεῖ τὸ κάθε θηλυκὸ τὸ βλέπεις ἀγελάδα
ποῦ μόνον ἅγιος Λουκάς ἂν ἦσο εἰμποροῦσες
νὰ ἐνθυμῆσαι κόλασι καὶ νὰ ξεχνᾷς τῆς Ροῦσες.

Καὶ στὸ Ροστόβιον νὰ πᾶς, καὶ στὸ Νοβορωσσίσκι,
παντοῦ γλυκεῖα ἔρχεται Μαροῦσα καὶ σὲ βρίσκει
« πασβόλικε παξάλουστα » σοῦ λὲν' ἡ κατεργάρες
καὶ σὲ περικυκλώνουνε κοιτάζουσι γυναῖκαρες
π' ὅσο κι' ἔχης φρόνιμο καὶ γνωστικὸ κεφάλι
ἂν ξεγκλιστρίσης ἀφ' τὴν μιὰ θὰ σὲ τσακώσ' ἡ ἄλλη.

Γ.— Θέλω κι' ἐγὼ, μωρὲ Μαροῦ, νὰ πᾶ νὰ τῆς γνωρίσω.
Μ.— Μὴ πᾶς γιὰτ' εἶμαι βέβαιος πῶς δὲν γυρίζεις πίσω.
Μὲ πρῶτη ποῦ θὰ γνωριστῆς κυρία στὴν Ὀδέσσα,
τὸ τακοῦτ' σου τῶχασες μ' ὅ,τι καὶ νᾶχης μέσα.

Ἐγὼ ποῦ πάω κι' ἔρχομαι τῆς ἔχω συνηθίσει
καὶ δὲν ἀφίνω, μ' ἐννοεῖς, καμιὰ νὰ με μαθίσω,
ἀλλὰ ἐσὺ ἀμάθητος, θὰ χάσης τὰ καντοῦνια
καὶ θὰ σὲ παραλάβουνε ἡ Σάσσα μετ' τὴ Ντούνια
καὶ θὰ σὲ πᾶνε στὸ μπαξὲ ποῦ γίνεται γουλάνι
καὶ τότε βάρτου ὀρίγανι τοῦ φίλου μας τοῦ Γιάννη !

Ὁραῖα τὰ φαντάζεσαι μὰ θὰν τὰ βρῆς ἀλλοιώτικα
ὅταν σοῦ ποῦν ἡ μπάρισινες « παγκιόμκι πίκι βότικα »
Ἐδῶθε τὰ φαντάζεσαι τὰ πράγματα χαρόσσα,
ἀλλ' ὅταν ὁμως πᾶς ἐκεῖ καὶ σοῦ κολλήσ' ἡ Ρῶσσα,
μετ' ἄλλα ιδιώματα
θὰ μάθης ἐκεῖ πέρα
καὶ θὰ ξεχνᾷς τὰ χῶματα
τοῦ γέρου σου πατέρα.

Εἶναι καλὴ κι' ἡ ξενητεία, ἀλλὰ ποτὲ βρὲ Γιάννη
νὰ μὴ ξεχνᾷς μ' ἐδαύτηνε τὸ χῶμα ποῦ σὲ βγάει.
Ποτὲ, ποτὲ τῆς ξενητείας τὰ σπῆτια τὰ μεγάλα
μὴν τ' ἀγαπήσης πὶδὸ πολὺ
ἀφ' τοῦ σπητιοῦ σου τὴν αὐλὴ
κι' ἀφ' τὸ καλύβι πῶφαγες τῆς μάνας σου τὸ γάλα.

Τὰ ξένα τὰ παντοτεινὰ εἶναι πικρὸ φαράκι !
Τὸν ἥλιο ποῦ σ' ἐχαῖδεψε ἀπὸ μικρὸ παιδάκι
καὶ σῶδωσε τὴ δύναμι νὰ βγῆς στὴ βιοπάλη,
αὐτόνε πρέπει νὰ ζητᾷς νὰ σὲ θεομάνη πάλι.

Ὅσο γιὰ τούτην τὴ χρονιά,
καμιὰ δὲν ἄφησα γωνιά
νὰ μὴν τῆς γνωρίσω
πῆγα, κι' ἐγὼ δὲν ξέρω πού
κι' ἐγύριζα σὰν ἀλουποῦ
σταφύλια νὰ τρυγήσω

στὸ Κέρτσ, στὴν Νοβορωσσία, στὸ Κατερινοντάρι
πῆγα καὶ μέσα στὰ χωριὰ ποῦ χοῖροι τρών τὸ στάρι
κι' ἐμμέτρους λόγους ἔβγανα μεσ' τὰ χωριὰ προχείρους
κι' ἐδιασκέδαζα μαζὺ τσ' ἀνθρώπους καὶ τσοῦ χοίρους.

Γ.— Ἐδῶ, ποῦ λὲς βρὲ μάτια μου, στὰ δοξασιμένα μέρη,
ἄλλη δουλειὰ δὲν εἶχαμε ὄλο τὸ καλοκαίρι
παρὰ ν' ἀποθανυμάζωμεν
ὑπὲρ Κουτάβου ζῆλον
καὶ πληθος νὰ διαβάζωμεν
ἐκτάκτων ἡμιφύλλων
π' ὁ Κοσμετάτος τᾶβγανε κι' ἡ Μέκκα τ' ἀπαντοῦσε
καὶ ἀνακατωνόμενος ὁ Κούταβος βρωμοῦσε.

Ἐσὺ ἐγύριζες μ' ἀφράτες ροῦσες
σὲ περιβόλια καὶ σὲ δροσιές,
κι' ἐδῶ παμφλέτια καὶ πανταχοῦσες
μᾶς ἐχορτάσαν ἀπὸ βρισιές,

Ἀπὸ ἡμίφυλλα εἶμαι γιομάτος
πάρε καὶ βλέπε μωρὲ Μαροῦ,
τὶ καταφέρνει ὁ Κοσμετάτος
καὶ τὶ τὸ κόμμα τοῦ Γασπαρη.

Ἐλειψες μέσα στὴ χαρὰ
ποῦρθαν σὲ λόγια σοβαρὰ
ἡ Μέκκα ἡ πανίσχυρος μετὰ τῆς Ἀφροδίτης,
διὰ τὴν ἀποξήρανσιν πᾶφης' ὁ μακαρίτης,
καὶ μετὰ τὰ λόγια τους αὐτὰ μωρὲ Μαροῦ τεμπέλη,
τόσο τ' ἀνακατώσανε τὰ τοῦ Κουτάβου ἔλη
καὶ τόσον ἦτο νοσηρὸν τοῦ καθενὸς τὸ ὕφος,
ποῦ αὐθωρεῖ ἐνέχυψεν ἀνά τὴν πόλιν τύφος.

Κι' ὁ κόσμος ὁ στερούμενος τῆς τῶν πραγμάτων γνώσεως,
ἔμαθε τὰ καθέκαστα τῆς ἀπαλλοτροιώσεως
ἐκείνων τῶν τελμάτων,
καὶ τόσον ἦτο κρίσιμος ἡ θέσις τῶν πραγμάτων
ποῦ παρ' ὀλίγον νὰ πνιγῆ εἰς αἷμα μονομάχων
τὸ σιμῆνος τῶν βατράχων.

Μ.— Ὅλο σ' ἀρέσει νὰ μιλής γιὰ φάουσες καὶ γκρίνες
καὶ γιὰ τὸ στόλο δὲν μοῦ λὲς ποῦταν' ἐδῶ δυὸ μῆνες
καὶ σᾶς ἐδιασκέδασε μετὰ τὰ γυμνάσματά του.
Τὸν Τῶφνελ τὸν ἐγνώρισες ;

Γ.— Ἡ ἐξοχότητά του
μᾶς ἔκανε τὸ σοβαρὸ καὶ μᾶς κρατοῦσε πόζα:
ἐγὼ τὸν ἐπροσκάλεσα νὰ πᾶμε στοῦ Γραβόζα
ἀλλ' ἔνεκα ποῦ αὐστηρῶς τὸν Στόλον ἐκυβέρνηα
οὔτε δὲν ἤθελε, Μαροῦ, ν' ἀκούση γιὰ ταβέρνα.

Ὅλα τὰ πλοῖα ἦσαν στὸ πόρτο μας σεγοῦρα
κανένα δὲν ἐκούτρησε ἀπὸ τὴν σιμαδοῦρα,
κι' ἂν ἄλλοτε τοὺς ναυτικούς
δὲν ἤθελες νὰ τοὺς ἀκοῦς,
σήμερα μπῆκαν ὄλοι τους σ' ἰγγλέζου πειθαρχία
κι' ὅσα μπορεῖς ἀγόραζε περισσότερα λαχειά.

Ὅχι ἦτον ὁμως μετὰ τὰ ναυτάκια
τοῦ νέου Στόλου τοῦ ζηλευτοῦ,
εἶχαμ' ἀπόξου καὶ παιγνιδάκια
μετὰ τὰ κροῖτσα τὰ φιστιτοῦ.

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΟ ΛΗΞΟΥΡΙΟΥ

Ἐπεὶ δὲν λείπουνε γιὰ τὴν ἐπιτομή
τοῦ θανάτου τοῦ τραπεζοῦ,
κάθε κεφάλι νὰ ἦναι ὁδὰ
ποῦ νὰ γυρίῃ στὰ κουτουροῦ.

Κι' ἂν ἐτοιγύριζες μωρὲ κανάγια
κι' ἔξεραθύμησες ρούσικα τσάγια,
κι' ἐμεῖς πηγαίναμε τὸ δειλινὸ
ποῦχαμε τσαΐ θαλασσινὸ
καὶ ἀλησμόνητες περνούσαμε' ὄρες
σὲ πλοίων γέφυρες, σὲ πλοίων πλώρες.

Μὲ τὰ κομπὰ τὰ ναυτικὰ
περάσαμε καλούτσικα'
ξεδώσαν καὶ τὰ θηλυκὰ
κι' ἰδίως τὰ μικρούτσικα
κι' ἂν πάλιν, ὅπως λέγεται, ξανάρθουνε τὰ πλοῖα,
θ' ἀρχίσῃ τὸ φθινόπωρον ἐν πλήρει ποικιλίᾳ.

Μ' αὐτὲς λοιπὸν τῆς φριφτυτοῦ ποῦ τῆς γεννᾶ τὸ μέρος
καὶ μ' ἄλλες ὁποῦ ἦρθανε πρὸς ἀλλαγὴν ἀέρος

καὶ μὲ τὰ λεβεντόπαιδα τοῦ ἐθνικοῦ μας στόλου,
στενόχωρα τὰ πράματα δὲν ἦρθανε καθόλου·
ἀπεναντίας εἶχαμε εὐρυχωρίες τόσες
ποῦ διαρκῶς εἰργάζοντο στὸν καφενὲ ἢ γλῶσσες.

Εἶχαμε μονομαχίες, εἶχαμε τὸ ναυτικὸ,
εἶχαμε σπινθῆρας νέους ἀπὸ τὸ Ἡλεκτροικὸ,
εἶχαμε καὶ κωμωδίες μέσ' τὰ τόσα σοβαρὰ
κι' ἦρθε στὴ σκηνὴ ἀπάνου
τὸ κορίτσι τοῦ Τρωγιάνου
κι' ἔπαιξε τὴν πεθερὰ,
εἶχαμε τοῦ Σουσιτίου διασκέδασι τρανὴ,
εἶχαμε τὸ Βενιζέλο συγγραφέα στὴ σκηνή,
εἶχαμ' ἓνα καλοκαῖρι μ' ἄλλους λόγους βρὲ Μαρῆ,
ποῦ ἀκόμα τὸ Ληξοῦρι νὰ συνέλθῃ δὲν μπορεῖ
ἀφ' τῆς ζήλειᾳ ποῦ τὸ τρώει αἰσθανόμενον ἡμᾶς
μὲ τοιαύτας θαυμασίας πρὸς τὴν προόδον ὁρμᾶς.

ΑΡΘΡΑ ΣΥΝΕΡΓΑΤΩΝ

ΤΟΠΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΤΑΔΙΚΗ

Διανύομεν ἐποχὴν - ἀνεξαρτήτως τῆς ἀνορθώσεως - κατὰ τὴν ὁποίαν τὰ τοπικὰ ζητήματα λύονται ὑπὲρ τοῦ κ. Βινιεράτου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ, τὸ δὲ βαρόμετρον τῆς ἰσχύος τοῦ πολιτικοῦ ἀντιπάλου του κ. Κοσμετάτου εἶναι σχεδὸν εἰς τὸ μηδέν.

Καὶ ἡ κατάστασις αὐτή, τῆς βασιλείας δηλαδὴ τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου, φαίνεται ὅτι θὰ ἐξακολουθήσῃ διότι πολὺ ὀλίγην διάθεσιν ἔχει ὁ κύσμος νὰ τὴν καλιτερεύσῃ.

Διαβεβαιοῦμεν τὸν κ. πρωθυπουργὸν, ὅτι ἡ ἀνόρθωσις του, ἔξω ἀπὸ τὰ ὄρια τῶν Ἀθηνῶν δὲν θὰ φθάσῃ.

Αἱ ἐπαρχίαι εἶναι καταδικασμένα εἰς ἰσοβίαν πολιτικὴν ἡλιθιότητα, τὰ δὲ πειράματά των πρὸς πολιτικὴν ἐξυγίανσιν, θὰ εἶναι πάντοτε γελοῖα.

Ἡ πολιτικὴ σταδιοδρομία τοῦ κ. Βινιεράτου εἶναι γνωστὴ ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τοῦ Μωάμεθ κατὰ τὸ Κεφαλληνιακὸν ἡμερολόγιον, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ τοῦ κ. Δημάρχου ἀπὸ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ νόμου περὶ κληρονομιῶν.

Ἡμεῖς θὰ εἴμεθα πάντοτε ὑποχρεωμένοι νὰ ἀκολουθοῦμεν ἢ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην. Πᾶσα τρίτη, ἀποκλείεται διὰ τὸν ἀπλούστατον λόγον ὅτι δὲν θὰ θελήσωμεν ποτέ νὰ τὴν εὐρωμεν.

Ἀστυχῶς ὅμως εἶναι καὶ ὀλίγον δύσκολον ἐπὶ τοῦ παρόντος νὰ ἐκτοπίσωμεν τοὺς δύο ἄνδρας διότι ἐκάτερος τούτων κατόρθωσε νὰ εἶναι ἀπαραίτητος κυβερνήτης τοῦ κύκλου του.

Ὁ εἰς, ὁ καὶ ὁ ἀγαθώτερος ὁμολογουμένως, ἐπιβάλλεται διότι... τοῦ ἐπιβάλλοντος νὰ ἐπιβάλλεται. Ὁ ἄλλος θαυμάζεται, ἀπὸ τοὺς μωροὺς προπάντων, διότι ἔχει τὴν τέχνην νὰ κρύπτῃ τὸν δεσποτισμὸν του ὑπὸ τὰ φύλλα τῶν μωρεῶν.

ΟΙ ΣΠΑΝΙΟΙ

Ἄν καὶ ἡ βροχὴ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἦτο πολὺ ἐνοχλητικὴ, μὲ μεγάλην μου εὐχαρίστησιν ἐπέρασα ἀπὸ τὸ λιθόστρωτον βρεχόμενος, διὰ νὰ φθάσω πέραν εἰς τὸν Ἄγ. Νικόλαον ὅπου ἐκεῖ κοντὰ εἰς ἓνα οἰκόπεδον ἐπρόκειτο νὰ τεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος τοῦ Πτωχοκομείου.

Ἐτίθετο δηλαδὴ ἡ ἰσχυροτέρα βᾶσις μιᾶς ἀπαρητήτου φιλανθρωπίας.

Καὶ ἐπὶ τὰ περισσότερον, διὰ νὰ θαυμάσω ἐκ τοῦ πλῆθους ἓνα ἄνθρωπον ὁ ὁποῖος χωρὶς καμμίαν ὑπερβολὴν χωρὶς καμμίαν πολιτικὴν βλέψιν, χωρὶς θελαίαν ἐπὶ τέλους τοῦ ἑαυτοῦ του, ἐδίδεν εὐχαρίστως τὰ χρήματά του, περὶ τὰς 70 χιλιάδας δραχμῶν, διὰ νὰ κτισθῇ ἓνα σπῆτι τὸ ὁποῖον νὰ σκεπασθῇ τὰς πτωχοὺς συμπολίτας του.

Καὶ ὁ ἄνθρωπος αὗτος ἦτο ἐκεῖ καὶ ἐβλέπε τὴν τελετὴν καὶ ἠγχαριστήτο ποῦ ἠγχαρίστε τοὺς ἄλλους μὲ τὴν δωρεάν του.

Ὁ Παναγῆς Μπέσας, ἡ τιμὴ τοῦ ἐμπόρου μὲχρι σήμερον, ἠθέλησε τώρα νὰ γίνῃ καὶ ἡ τιμὴ

τῆς πατρίδος του καὶ ἰδοὺ ποῦ ἔγεινε.

Καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ τακτικὴ ὄλων τῶν μεγάλων καὶ ἀληθινῶν Κεφαλήνων μὲ τὴν αἴγλην τῶν ὁποίων θὰ φωτίζεται πάντοτε ἡ εὐαγγελία τοῦ Ἰουίου νήσους.

Ἡ ΑΠΟΞΗΡΑΝΣΙΣ

Ὁ Κούταβος ἢ οὕτως ἢ ἄλλως εἶναι καταδικασμένος πλέον νὰ ἀποξηρανθῇ.

Τὸ ζήτημα εἶναι νὰ μὴ ἀποξηρανθῇ καὶ ὁ νοῦς τῶν κατοίκων μὲ τὰς διαρκεῖς περὶ τούτου συζητήσεις καὶ συγγράματα.

Καὶ διὰ νὰ τοὺς ἀπαλλάξωμεν ἀπὸ τὰς περαιτέρω ἐρεῦνας πρέπει νὰ τοὺς ἀναλύσωμεν περιληπτικῶς τὶ ἀκριβῶς συμβαίνει.

Ὁ Δήμαρχος κ. Κοσμετάτος, διευθύνων ἀνεκάνει καὶ τὴν Βαλιάνειον Γεωργικὴν Σχολὴν ὅπως ὅλα σχεδὸν τὰ ἐκ τῆς φιλανθρωπίας τῶν ἄλλων συστηθέντα ἰδρύματα, ἐπέτυχεν ἐπὶ Κυβερνήσεως Θεοτόκῃ ἐν διάταγμα διὰ τοῦ ὁποῖου ἡ Γεωργικὴ — ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος ἀδιάφορον - ἀνελάμβανε τὴν ἀποξήρανσιν,

Καὶ ἦρχισαν μάλιστα καὶ μερικαὶ προκαταρκτικαὶ ἐργασίαι διὰ τῆς μεθόδου τοῦ χάνδακος.

Τώρα δὲ μὲ τὸ ὑπὲρ τοῦ Κουτάβου κληροδότημα τοῦ ἀειμνήστου Κοριαλένγια, ἐνόμισε καλὸν ὁ κ. δήμαρχος καὶ συμφέρον διὰ τοὺς ἀγαπητοὺς του συμπολίτας ὡς ἔγραψε, νὰ ἐνεργήσῃ ὅπως παραδοθῇ εἰς τὴν Γεωργικὴν τὸ κληροδότημα καὶ ἐκείνη νὰ ἐξακολουθήσῃ τὴν ἀποξήρανσιν.

Οἱ πολιτικοὶ του ὅμως ἀντίπαλοι, Βινιεράτος καὶ Σα, ἐπίσης καὶ αὐτοὶ ἐνδιαφερόμενοι διὰ τὰ συμφέροντα τῶν συμπολιτῶν των οἵτινες μὲ μεγάλην πλειονοψηφίαν τοὺς ἔδωσαν τὸ δικαίωμα τῆς περιφρονήσεως τούτων, καὶ ἰσχυροὶ ὄντες παρὰ τῆς σημερινῆς Κυβερνήσεως, ἐπέτυχον καὶ ἀνεστάλη τὸ διάταγμα ἐκεῖνο, καὶ ἐπομένως νὰ μὴ ἐνεργήσῃ ἐν τῇ ἀποξήρασει ἡ Γεωργικὴ — ἢ ὁ κ. δήμαρχος — ἀλλ' ὅπως ὀρίζει ὁ εὐεργέτης διὰ τῆς διαθήκης του.

ΕΠΙ ΜΙΑΣ ΕΞΕΛΕΓΤΕΩΣ

Δὲν θὰ ἀπομακρυνθῶμεν καθόλου ἀπὸ τὸ ζήτημα τῶν κληροδοτημάτων.

Αὐτὰ βλέπετε θὰ μᾶς ἀπασχολοῦν τώρα μέχρι Δευτέρας Παραουσίας.

Ἐξελέγη ἐν τῷ ἐργατικῷ Συνδέσμῳ ἡ διαχείρισις τοῦ τέως Προέδρου κ. Παν. Καβαλλιεράτου καὶ οἱ κ. κ. ἐξελεγκταὶ ἐδημοσίευσαν τὸ πόρισμα τῆς ἐξελεγεῶς των ἔξ ὃν ἀποδεικνύεται καταχραστής ὁ τέως προεδρος.

Ἀμέσως δὲ τῷ ἀπεδοθῆ μομφὴ ὑπὸ τῆς νέας Ἐπιτροπῆς καὶ διεγράφη τὸ ὄνομα του ἐκ τοῦ μητρώου τῶν μελῶν.

Εἶναι πανθομολογούμενον ὅτι, ἂν ἔφθασε σήμερον τὸ Σωματεῖον εἰς τοιαύτην πρόδοον, τὸ ὁφείλει ἀποκλειστικῶς εἰς τὴν ἐνεργητικότητά του καὶ Κεφάλαιον.

Μᾶς φαίνεται λοιπὸν πολὺ περίεργον τὸ ποῦ αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος, ὕστερον ἀπὸ τὴν καὶ τὴν ἐργασίαν ποῦ κατέβαλεν ὑπὲρ τοῦ ἰδρύματος, νὰ θελήσῃ — γνωρίζων μάλιστα ὅτι τὴν θέσιν του

ἦρχισαν νὰ τὴν ζηλεύουν καὶ ἄλλοι — νὰ γίνῃ τῶσον καταφανὴς ἢ κατὰχρησις του!

Καὶ ἂς μᾶς ἐπιτραπῇ νὰ νομίζωμεν, ὅτι ἢ ἢ ἐξέλεγε δὲν ἔγεινε ὅπως ἔπρεπε, ἢ ὅπερ καὶ πιθα νόμιρον ὅτι ἐ τ ο π ο θ ε τ ῆ θ η σ α ν τὰ διάφορα κονδύλια εἰς τρόπον ὥστε νὰ προκύψῃ πάντοτε ἐν ἔλλειμμα.

Τὸ ἀληθὲς εἶναι ὅτι ἂν εἰς τὸν Σύνδεσμον αὐτὸν ἐγένετο μία μεταβολὴ εἰς τὸν τίτλον του, νὰ τεθῇ δηλαδὴ ἀντὶ τοῦ «Ἡ ἀλληλοβοήθεια» ἢ «ἀλληλοφραγομάρα» θὰ ἦτη μία ἔκτακτος ἐπιτυχία ἢ ὁποῖα ἐπὶ τέλους θὰ ἀπέκλειε καὶ πᾶν περαιτέρω σχόλιον.

ΤΟ ΝΟΣΟΚΟΜΕΙΟΝ

Συνεχίζομεν τὴν ἀνεξάντητον ἱστορίαν τῶν κληροδοτημάτων.

Παρήλθεν ὀλόκληρον ἔτος καὶ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα μένουσιν ἀκόμη χωρὶς Ἀδελφάτων.

Τὸ καὶ μὲνο τὸ Νοσοκομεῖον! θεραπεύει τὸσους καὶ τὸσους ἄλλους καὶ διὰ τὰ ἰδικὰ του πολιτικὰ μικρόβια δὲν ὑπάρχει κανένας ἀπολυμαντικὸς κλίβανος!

Ἐπὶ τῆς μόνον μίᾳ ἄμαξᾳ τρέχουσα ἀπὸ θυτῆρος ἐνθεν κακεῖθεν.

Ὁ κ. δήμαρχος θέλει νὰ ἐγκαταστήσῃ καὶ ἐκεῖ ἰδικὴν του ἐπιτροπὴν, ἀλλ' ὁ κ. Βινιεράτος δὲν τὸν ἀφήνει. Θέλει καὶ ἐκεῖνος τὴν ἰδικὴν του.

Ἄν τοὺς ἀδικοῦμεν!

Εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ νοσοκομείου εἶναι πολλοὶ ἄνθρωποι. Οἱ πολλοὶ αὐτοὶ ἄνθρωποι ἔχουν, κατὰ τὸ Σύνταγμα, πολλὰς ψήφους, καὶ αἱ πολλοὶ ψήφοι φέρουσι τὴν πλειονοψηφίαν, καὶ ἡ πλειονοψηφία φέρει ... αὐτὴν τὴν κατάστασιν!

Εἶναι νὰ γελᾶσῃ κανεὶς μὲ μερικὸς οἱ ὅποιοι προβαίνουν εἰς ἀποπειρας συμβιβασμοῦ τῶν πραγμάτων.

Εἶναι δυνατόν νὰ ἐξυπνήσωμεν τοὺς κεκοιμημένους αὐτοὺς ἀγίους ἀνθρώπους τοὺς ἀφήσαντας Διαθήκας; Ὁχι!

Λοιπὸν τί γυρεύετε;

ΤΟ ΟΙΚΟΝ. ΣΥΣΣΕΙΤΙΟΝ

Αὐτὸ ἦτο ἐν ἀπὸ τὰ ἀπαραίτητα πράγματα καὶ μετὰ μεγάλης μας εὐχαριστήσεως τὸ βλέπομεν ἐπιτευχθῆν.

Ἐπὶ τῆς ἀτυχῶς πλείστοι ὄσοι πτωχοὶ, οἱ ὁποῖοι ἀκούουσιν μόνον τὸν θόρυβον τῶν ἀλληλοπεροχόμενων ἑκατομμυρίων, χωρὶς νὰ ἀπολαμβάνουν τίποτε ἔξ αὐτοῦ.

Αἱ εὐγενεῖς δέσποιναι αἵτινες θὰ ἐργασθῶν πολὺ πρὸς παγίωσιν τοῦ εἴδους τούτου τῆς φιλανθρωπίας, δικαιῶνται τοῦ εὐκρινεστέρου ἐλαίνου.

Καὶ ἀπορωγὸς πρὸς μεῖζονα ἐπιτυχίαν τοῦ σκοποῦ περὶ τῆς ἐξῆς ὀλοκληρῆς ἡ κληρονομία, διότι ἐν τῇ ὑπὲρ τῶν πτωχῶν ἐλεημοσύνῃ, καὶ ἡ δὲ κληρονομία ἐν τῇ ἐκείνῃ ἐστὶν ἡ δὲ κληρονομία καὶ εἶναι εὐπροσδεκτὸν ἐπίσης ὅπως καὶ τὸ ἐκατομμύριον τοῦ πτωχοῦ.

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΕΡΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΕΡΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΛΟΓΙΚΗΣ ΕΤΕΡΗΣΙΑΣ

ΖΙΖΑΝΙΟΝ

ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΣΤΟΝ 'ΑΒΕΡΩΦ'

Χαίρε και καλώς ώριμες
έλπίδα μας ώραία
σεδέχωμάστε για γερό
κι' ως είσ' απ' άβαρέα.

"Αν απ' άρχής έχάλασες,
τώρα γερό να ζήσης
και ποταμούς και θάλασσεσ
πολλές να διασχίσης.

Πάντα όνειράτα χρυσά
κι' έλπίδες να μάσ δίνης
και φόβητρον του μπαμπαλή
καράβι μου να γίνης.

'Εν νηνεμία και χαρᾶ
χτύπα τα γάρραρα νερά
κι' από ψυχής ευχόμεθα
όσον καιρό θά ζήσης,
ποτέ να μη συλλογιστής
να πᾶσ να πολεμίσης

ΑΠΟΡΙΑ

Παντού κουβέντα γίνεσαι
και διαρκώς θανμάζεσαι
μ' αυτό το σκι που ντύνεσαι
και με το χού που σιάζεσαι.

Και άπορώ γιατί κι' εσέ
με τόσες ώμορφάδες,
δταν μᾶσ έρχονται γαμπροί
γυρεύοντα νυφάδες,ε
να μη σε προτιμήσουνε
παρά να μένης πάντα
εις ύποψηφιότητα
ώσ νύμφη των σαράντα!

Φλάκ - Φλούκ

ΤΟ ΛΗΞΟΥΡΙ

Όσ για φέτο το Ληξούρι
δέν θά παραπονεθῆ
θάχη τάλαρα να τρώη
όσο που να βαρεθῆ.

"Όλα μπόλικα έφέτο
των άρχόντων τα καλά,
και σκοπεύουν οι μεγάλοι
να φορέσουνε και πάλι
τα καπέλα τα ψηλά,
που σνχνοι περνοσπόροι
έν σταφίδαισ Ληξουριού,
τάχαν καταδικασμένα
μέσ' τον πάτο τ' άρμαροού,

"Όρθαν ευτυχίας χρόνοι
για το ένδοξο Ληξούρι.
άφθονία το πεπόνι,
άφθονία το κολουρι.

Πάει με τα προϊόντα,
σάν καλά ή βάδα μας.
'Αφθονία τα προσόντα
για την κουρλαμάδα μας!

Αληξουριώτικεσ

ΤΑ ΓΛΥΚΑ ΜΑΤΑΚΙΑ

Τα χρυσά γαλόνια, τα χρυσά κομπάνια,
τα χρυσά λογάνια τα προσωρινά,
έθαξαν της κόρης τα γλυκά ματάκια
και χωρίς εκείνα, μένο ν σκοτεινά.

Τα χρυσά γαλόνια θά ξανάβουν πάλι,
τα χρυσά λογάνια θά ξαναπαθούνη
σά γλυκά ματάκια ή έλπίδα, θάλλει
πώσ γλυκά και πάλι, θά... περιπαίχθούνη!

ΕΚ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ

Καθυποχρεωμένος ών εις τους άνεκτιμήτους συμπολίτασ, πολὺ δέ μάλλον εις τους έν τῆ ξένη τοιούτους, δια τὴν πρόθυμον και γενναιοτάτην ύποστήριξιν τῆσ εἰήμεριδος μου από των πρώτων ήμερών τῆσ εκδόσεώσ τῆσ μέχρι σήμερον, άπεθάδισα τὴν αὐξήσιν του σχηματος του « Ζιζανίου » ἵνα, εκτός των στίχων, καταστήσω εἰς ὅσον δύναμαι τελειότεραν τὴν δημοσιογραφικὴν ὑπηρεσίαν τῆσ ιδιαιτέρας πατρίδος αὐτών.

Η ΣΥΝΑΥΛΙΑ ΤΗΣ ΑΥΡΙΟΝ

Τέσσερα μικρὰ χαριτωμένα αδελφάκια με δύο βιολιά, βιολοντσέλο και πίφερο, θά μάσ γοητεύσουν αύριον Κυριακήν εις τὸ Δημοτικὸν Θέατρον.

Αὐτὰ πρέπει να ὑποστηριχθούνη μὲ φορὰ που περνοῦνη από τον τόπον μας σαν διαβατάρικα πουλιά και σκορπίζουνη τὴν ἁρμονίαν.

Κανείς δέν πρέπει να λείψη από τὴν αὐριανὴν ἐσπερίδα των μικρῶν αδελφῶν Ζαργάνη που τα ἐπαινοῦνη πάρα πολὺ όσοι ἔτυχε να τ' ακούσουν παίζοντα.

ΑΠΟ ΣΑΒΒΑΤΟΥ ΕΙΣ ΣΑΒΒΑΤΟΝ

— Νομίζομεν, ότι δέν θά ἔχετε τὴν ἀπαίτησιν ἔλασ αὐτέσ ή στίλεσ του τηλεγράφου να γαμιζουνη στίχους.

— Βεβαίως οι στίχοι δέν θά λείψουν ποτέ από το « Ζιζάνιον » διότι τότε δέν είναι « Ζιζάνιον. »

— Καί αν ηδύξηθῆ το σχῆμα του, τούτο ἔγεινε διὰ να ὑπάρχη χώρος να γράφονται πολλὰ πράγματα τα ὅποια πρέπει να γνωρίζη ὁ κόσμος.

— Αὐτὸ είναι το τρίτον πρὸς τὴν πρόδοον ἄλλα του « Ζιζανίου » το ὅποιον γείνεται τῆ ὑποστηρίξει ἔλων σαs.

— Ἐλπίζομεν να σᾶσ ευχαριστήση ὥστε να το προοδεύσετε ἀκόμη περισσότερον.

— Ἄφικτο και διαμένει εις Κουντουράτα ὁ ἀγαπητός φίλος κ. Γεώργιος Κουντούρης, πρώτος μηχανικός έν τοῖσ ἀτμοπλοίοισ Κούπα.

— Μᾶσ ἐπισκέφθη ἐπ' ὀλίγον χρόνον ὁ εὐρυμαθέστατος ἱατρός κ. Κόμπος γαμβρός του κ. Ν. Γρωῖάνου.

— Διὰ των ἐνεργειῶν του παρά τῆ έν Παρισίοισ « Λατινική Ἐνώσει » ἤσ τυγχάνει πρόεδρος, θά στηθῆ ὅσον οὖπω εις τὴν πλατείαν Ἀρχαγγέλων ἀναμνηστικὴ στήλη των κατά τὴν ναυμαχίαν τῆσ Ναυπάκτου πεσόντων.

— Ἀπεθίωσεν εις Λουρδάτα ὁ δημοδιδάσκαλος Εὐάγγελος Λυμπεράτος.

— Ἐπίσης ἀπεθίωσε νοσηλνόμενος έν τῆ Νοσοκομείῳ ὁ ἐκ Θηναίασ καταγωγέυσ Ἄνδρέασ Καραντινός.

— Ὁ θάνατος τούτου προήλθεν ἐκ των κατά τὴν κεφαλὴν τραυμάτων τα ὅποια νύκτωρ διερχόμενος ἔλαθεν ἔξωθεν του χωρίου Φάρσα από τινων ἐκείθε χωρικῶν, διὰ λόγους τιμῆσ, ὡσ λέγεται.

— Ἡ ἁρμοδία ἀρχὴ ἐπελήφθη ἀμέσως σχετικῶν ἀνακρίσεων.

— Ἡ παραγωγή δέν ἦτο ὅπως ἐπρομηνηύετο. Ἡ ὀλίγον πρὸ του τραγετοῦ ὑπερβολικὴ ζέση, ἔπέφθεν ὀχλὶ μικρὰν ἐλάττωσιν εις τοὺσ καρπούσ.

— Ἰδίως τα ἄσπρα σταφύλια, τα κατέκασε.

— Ἡ ἔρμια είναι ὀλιγοτέρα εις Ληξούρι.

— Υπολογίζεται ότι ἡ παραγωγή τῆσ σταφίδασ ἐκεί, θά φθάση τα ἔνδεκα ἑκατομύρια.

— Ἀσ ἀναπνεύσουν ἐπὶ τέλους οι ἄνθρωποι ὕστερα από τόσασ θεομηνίας που τοὺσ εὐρῆχαν.

— Ἡ ἔλαιοπαραγωγή ἔμωσ δέν ἐδλάθη ευτυχῶσ καθόλου. Ἀπεναντίας αἱ τελευταία βροχαί τὴν ἐξησφάλισαν περισσότερον.

— Ἐν πάσῃ μεγαλοπρεπείᾳ και συρροῇ πολλοὺ κόσμου ἐγένετο ἡ πανήγυρισ τῆσ έν Δειληγάτοισ ἐκκλησίασ τῆσ Γ. Θ. Λάμιασ.

— Οι φιλόξενοι Διληγάδες καθυπεχρέωσαν τοὺσ προσελθόντασ εις τὴν πανήγυριν ξένουσ, με τᾶσ περιποιήσεισ των.

— Δημοσιεύεται αύριον ἴσως, ἐκτεταμένη ἀπάντησισ του κ. Π. Καβαλιεράτου, έν σχέσει με τα λαθόντα χῶραν κατ' αὐτάσ εις ἄρος του παρά τῆ ἐπιτροπῆ του ἐργατικῶ Συνδέσμου.

— Ὡά δημοσιευθῆ ὑπό τον τίτλον « Ἱστορία ἐνοῦσ ἰδρύματος ».

— Ἡ δεσποινίσ Μαρία Ε. Πατρικίου διπλωματοῦχοσ τῆσ Γαλλικῆσ, ἄρχεται παραδόσεων από 1ῆσ Ὀκτωβρίου και παρ' ἑαυτῆ και παρ' οἰκογενείασ Πληροφορία παρά τῆ ἰδίᾳ.

— Εἰδοποιεῖται ἐκ του παρθεναγωγείου τῆσ κ. Ε. Μαζαράκη, ότι αἱ ἐγγραφαί των μαθητριῶν ἤρχισαν από 1ῆσ Σεπτεμβρίου, τα δὲ μαθήματα των μὲν κατωτέρων τάξεων ἄρχονται τῆ 12ῆ ἰδίου των δὲ ἀνωτέρων τῆ 19ῆ. Τὸ παρθεναγωγεῖον περιλαμβάνει Νηπιαγωγεῖον Ἐπιμ. σχολεῖον και ἐβδόμην και ὀγδόην του ἀνωτέρου πλήρουσ.

— Ἐπίσης και ἐκ του Παρθεναγωγείου τῆσ κ. Δ. Ραζῆ, εἰδοποιεῖται, ότι, του μὲν Δημοτικῶ τα μαθήματα ἤρχισαν, τα δὲ των ἀνωτέρων τάξεων τὴν 15ην τρέχοντασ, διδασκόμενα κατά το πρόγραμμα του Ἀρσακείου. Τὸ παρθεναγωγεῖον δέχεται ἐσωτερικᾶσ μαθητρίασ ὡσ και μαθητάσ μικράσ ἡλικίασ.

— Διαμένουσιν ένταῦθα, ἀφιχθέντεσ ἐκ Ρωμανίασ οι συμπολίτα κκ. Κωνσταντίνου Γαρμπῆσ, Σταύροσ Λαγγούσησ και Νικόλαοσ Λασκαράτοσ.

— Ἐπνίγη λουομένη έν Ληξουριῳ ἡ δεκαπενταετίσ κόρη Αἰκατερίνη Παρίση.

— Τέλειον εις συλλογᾶσ ἔλων των νέων εἰδῶν το κατάστημα Ἀδελφάνη, ταξιδεύσαντοσ ἐπὶ τούτω εις Εὐρώπην του εἰδικωτάτου εις τὸ ἐκλέγειν κ. Μίμη.

— Ἐπίσης και τὸ πιλοπειεῖον Βανδώρου ἐφωδιάσθη με ὅλα τα νεώτερα εἶδη τῆσ χειμερινῆσ ἐποχῆσ.

ΑΔΕΙΞΙ ΓΑΜΩΝ

Στυρ. Ἀραβαντινός, Εἰρήνη Παπαδάτου (Ἀργοστόλιον) — Στυρ. Μανωλάτοσ (Καλλιγᾶτα) Ρηγγία Μαροκοπούλου (Λακνόθρα) — Κωνστ. Κουτροκόησ, Μαρία Κουτρομιέλη (Σκάλα) — Μιχαήλ Μελισσαράτοσ, Καλυψὼ Κουρη (Τρωγιανάτα) — Σωκράτησ Δελαπόρτασ (Ληξούριον) Ἀναστασία Σταθάτου (Καμινάρατα) — Εὐάγγελ. Τζαμαρέλοσ, Ἄθην. νῆ Λιναροδάτου (Ἐρισσοσ) — Ἰωάν. Μακρῆσ, Βιργινία Φ. Μακρῆ (Μακροπότα) — Κωνστ. Ματιάτοσ, Αἰμιλία Γαλιατσάτου (Βαρού) — Γεώρ. Τσετσέλησ, Ἄθηνᾶ Σ. Λούζη (Ἀργοστόλιον) — Ἀναστ. Σταθάτοσ (Σοφία Ε. Βαλλιανάτου) (Ἀργοστόλιον) — Ἀριστ. Μηλιαρέσησ, Σαυριδοῦλα Ἀλιβιζάτου (Δαμουλιανάτα) — Σωκρ. Φαραντάτοσ, Κωνσταντίνα Λιβιεράτου (Ἀγ. Θέλλη) — Ἀναστ. Γιακουμάτοσ, Σταμούλα Λευκαδίτου (Ἀργοστόλιον) — Νικ. Μαγαβέγιασ (Πεσάδα) Διαμαντίνα Χαλιώτη (Μηχᾶτα) — Διον. Δημιόλιασ, Ἀκριβῆ Καβαλιεράτου (Σάμη) — Στυρ. Καλογηράτοσ, Ὀλγα Φασῆ (Θηναία) — Θεασὺβ. Παπαδάτοσ, Φιορεντίνα Ποδαρά (Πατρικάτα) — Χαράλ. Μαντζαβίνοσ (Κοριάντα) Ἀρχοτούλα Κάγκα (Λακνόθρα) — Κωνστ. Βασιλάτοσ, Ἀγγελικὴ Μολφέτα (Ἐρισσοσ).

ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ (ALLIANCE FRANÇAISE)

Γνωστοποιεῖται ότι έν τῆ οἰκίματι του Συλλόγου τούτου, ὕπερ ἔσεται ἀνοικτόν από τῆσ 15 τρέχοντοσ μηνόσ, ἄρχεται από του προσεχοῦσ Ὀκτωβρίου διδασκαλία τῆσ γαλλικῆσ γλώσσησ εις παιδάσ ἡλικίασ οὐχὶ κατωτέρας των 12 ἐτῶν, τριεσ τῆσ ἐβδομάδοσ, Δευτέραν, Τετάρτην και Παρασκευὴν από τῆσ ὀγδόησ ἑσπερινῆσ ὥρασ, ἀντι μᾶσ δραχμῆσ κατ' ἄτομον μηνιαίωσ.

Κατὰ Πέμπτην ἀνά δεκαπενθήμερον, θέλουσι λαμβάνει χῶραν διαλέξεισ, ἀναγνώσματα κ.τ.λ.

ΕΚ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΒΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ ΚΟΝΤΙΝΑΝΤΑΛ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ
ΠΑΚΟΒΑΤΕΙΟΣ
Διευθυνόμενον ὑπό των συμπολιτῶν κκ. Ζαμάνη και Ζεπάτου, είναι το καλλίτερον, αξιοπρεπέστατον και ἐπιβραβεύμενον πένθηρον εἰς τὸ εἰσδοχοεῖον. Τὸ συνιστάμενον θεριότατα εις τοὺσ ταξιδεύοντασ ἡεροῦ ἄνθρωποσ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ ΖΙΖΑΝΙΟΥ